

## “Bạo hành gia đình” cần triệt tiêu từ trong ý thức của mỗi người

14:03 16/11/2016

Bạo hành gia đình không còn là chuyện xa lạ với mỗi người, nó vẫn còn tồn tại và đang làm tổn thương người trong cuộc, xung quanh và xã hội. Dưới đây là một câu chuyện có thực, kể về nạn nhân đang phải sống chung cùng bạo hành gia đình...

**THCL** Bạo hành gia đình không còn là chuyện xa lạ với mỗi người, nó vẫn còn tồn tại và đang làm tổn thương người trong cuộc, xung quanh và xã hội. Dưới đây là một câu chuyện có thực, kể về nạn nhân đang phải sống chung cùng bạo hành gia đình...

Sinh ra trong một gia đình nghèo đông con, lại là con trưởng nên chị Phương (ở thôn Lê Xá, Lê Thanh, Mỹ Đức, Hà Nội) sớm nghỉ học từ năm lớp 7 để mưu sinh. Từ khi tuổi đời còn ít, chị Phương đã lăn lộn, bươn chải kiếm sống để giúp bố mẹ nuôi các em ăn học. Năm 18 tuổi chị Phương lập gia đình với một người mà chị yêu thương hơn cả bản thân mình. Những tưởng cuộc đời của chị êm xuôi nhưng thật trớ trêu vì ngược lại cuộc sống của chị bắt đầu đảo lộn từ đây.

Được người hàng xóm nhận định là một người rất chịu thương, chịu khó với gia đình nhưng đời chị Phương luôn phải sống trong bạo hành, chênh vênh giữa cái sống và cái chết. Sinh con chưa đầy tháng, thay vì được nghỉ ngơi để chăm sóc con như mọi người thì chị bị chồng lôi ra hành hạ đánh đập hết trận này đến khác. Có một lần, chị tâm sự với người viết bài này rằng: “Có lần chị đã bị chồng ném hòn gạch từ trên tầng rơi vào đầu, chảy rất nhiều máu, dù biết là đau khổ nhưng vì thương bố mẹ nên chị vẫn cố chịu đựng và nhẫn nhục. Chị biết cuộc đời của chị đã khổ nên chị không muốn bố mẹ phải buồn hay suy nghĩ nhiều”.

Để mưu sinh và gánh vác thay trách nhiệm của người chồng vô tâm, chị Phương phải đi phu hồ bưng bê từng xô vữa, viên gạch. Đứa con gái đầu tiên của chị sinh ra thiếu thốn, mỗi bữa may lắm mới có bát bột mặn ăn cho qua ngày. Dám mơ gì đến đồ ngon. Đứa bé thứ hai thì phải hứng chịu sự bạo hành của bố. Bố đánh mẹ, con cũng vạ lây theo, những đứa trẻ còn chưa biết nếp tẻ, trắng đen

là đầu, nhưng cũng phải chịu sự đối xử ngược đãi.

Cuộc sống đã vốn bấp bênh, thiếu thốn đủ bề, nhưng người chồng cho thoát khỏi cơn mê cờ bạc thì đã lại bập vào ma túy. Không có tiền mua thuốc, chồng đả đạp chị Phương không thương xót. Trên cơ thể chị là hàng trăm vết thương tích do người chồng đánh đập gây nên. Có lần chị tả tơi chạy về nhà mẹ để tránh né vì bị chồng vác cả cái xe đạp ném vào người.

Rồi chồng đi cai nghiện, chị tưởng như thấy tia hy vọng đã lóe lên với mình vì hy vọng anh sẽ làm lại cuộc đời, biết ăn năn, hối lỗi những gì mình đã gây ra với bố mẹ và vợ con. Thế nhưng, sự thật hoàn toàn trái ngược, ngựa quen đường cũ, mức độ nghiện ma túy của chồng chị còn nặng hơn lúc chưa đi cai nghiện, vẫn đối xử với vợ và con vô cùng tàn nhẫn. Có những lúc chị Phương đã bị chồng cầm cả chiếc điều ghè vào đầu và phải đi cấp cứu. Mới 29 tuổi đầu nhưng trên người chị đầy những đau thương do bạo hành gia đình gây nên.

Bị đánh nhiều quá chị Phương đâm ra hoảng hốt, tinh thần bất an. Nhiều khi đi ngoài đường chị cứ ngó trước ngó sau chỉ sợ có chồng đang đi theo sau để đòi đánh. Nhìn chị nhớn nhác lo sợ như vậy, tôi không thể nào cầm lòng, nước mắt cứ theo đó mà tuôn rơi....

**Nam Phong**